

การพัฒนากระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)
โดยใช้กิจกรรมแนะแนว

The Development of Decision Making Process in learning Program Selection
of Mathayomsuksa 3 Students Prasarnmit Demonstration School (Secondary),
Srinakharinwirot University through Guidance Activities

Corresponding author¹,
Somkid@swu.ac.th

สมคิด กอมนณี¹
Somkit Komanee¹

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนากระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) โดยใช้กิจกรรมแนะแนว มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษากระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) 2) เพื่อพัฒนากิจกรรมแนะแนว เพื่อพัฒนากระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) และ 3) เพื่อประเมินผลการใช้กิจกรรมแนะแนว เพื่อพัฒนากระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ประชากรที่ใช้ในการศึกษากระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) จำนวน 289 คน ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วมการทดลองเป็นนักเรียนที่ได้มาจากนักเรียนที่เป็นกลุ่มประชากร จำนวน 24 คน ที่มีคะแนนกระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนตั้งแต่เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 50 ลงมา และสมัครใจเข้าร่วมการทดลอง แล้วสุ่มอย่างง่ายเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 12 คน โดยกลุ่มทดลองได้รับการใช้กิจกรรมแนะแนวกับกลุ่มทดลอง ส่วนกลุ่มควบคุมไม่ได้รับการใช้กิจกรรมแนะแนว เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แบบวัดกระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนมีค่าความเชื่อมั่น (liability) เท่ากับ .89 และ 2) กิจกรรมแนะแนว มีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง .66-1.00 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน Wilcoxon Matched Pairs Signed Ranks Test และ Mann -Whitney U Test ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1) ค่าเฉลี่ยกระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนโดยรวมและรายด้านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) จำนวน 289 คน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย และกระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนรายด้าน ประกอบด้วย 5 ด้าน คือ 1) ระบุปัญหาในการตัดสินใจ 2) รวบรวมข้อมูลที่เป็นประโยชน์ 3) รู้จักทางเลือกที่มีอยู่ 4) พิจารณาข้อดี และข้อเสียของแต่ละทางเลือก และ 5) ตัดสินใจจะเลือกทางเลือกที่เหมาะสม 2) กิจกรรมแนะแนวที่ใช้ในการพัฒนากระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนพัฒนาเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนในการเลือกแผนการเรียน ประกอบด้วย กิจกรรมที่เกี่ยวกับ 1) การรู้จักและเข้าใจตนเอง 2) การทำความเข้าใจข้อมูลของแต่ละคณะวิชา 3) การประเมินตนเอง 4) การทำความเข้าใจเกี่ยวกับ

¹อาจารย์ประจำโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ฝ่ายมัธยม)

อาชีพ และ 5) กระบวนการตัดสินใจในการเลือกแผนการเรียน โดยมีขั้นตอนในการพัฒนา 3 ขั้นตอน คือ ขั้นเริ่มต้น ขั้นดำเนินกิจกรรม ขั้นสรุป และประเมินผล 3) กระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลอง โดยรวมและรายด้าน ระหว่างหลังการทดลอง-ก่อนการทดลอง ระหว่างหลังการติดตามผล-ก่อนการทดลอง และ ระหว่างหลังการติดตามผลและหลังการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 โดยมีค่าเฉลี่ยของ กระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนโดยรวมหลังการทดลองและหลังการติดตามผลเพิ่มขึ้นมากกว่าก่อนการทดลอง 4) ก่อนการทดลองกระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมไม่ แตกต่างกัน ส่วนกระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนโดยรวมและรายด้านของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ระหว่างหลังการทดลองและระหว่างหลังการติดตามผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 โดย ค่าเฉลี่ยของกระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียน หลังการทดลองและหลังการติดตามผล สูงกว่ากระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนของนักเรียนกลุ่มควบคุม 5) ผลการสนทนากลุ่มเฉพาะ พบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมแนะแนว เพื่อพัฒนากระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียน เนื่องจากนักเรียนมีโอกาสได้ แสดงความคิด ความรู้สึกได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในระหว่างการเข้าร่วมกิจกรรม ได้รับความรู้และประสบการณ์จากการเรียนรู้ตลอดจนได้รับการฝึกปฏิบัติกระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียน

คำสำคัญ :

กิจกรรมแนะแนว, กระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียน

ABSTRACT

The purposes of this research topic. The Development of Decision Making Process in Learning Program Selection of Mathayomsuksa 3 Students, Prasarnmit Demonstration School (Secondary), Srinakharinwirot University through Guidance Activities, were 1) to study the decision making process in learning program selection of mathayomsuksa 3 students through guidance activities, 2) to develop guidance activities for developing decision making process in learning program selection of mathayomsuksa 3 students, and 3) to evaluate the effect of decision making process in learning program selection of mathayomsuksa 3 students through guidance activities. The population of the study of the decision was selected from the population. This group consisted of 24 students whose decision making process in learning program selection consisted of 289 students. The sample group attended the experiment process in learning program selection scores were lower than fiftieth percentile. They were then randomly selected into 2 groups, classified as an experimental group and a control group. Each group consisted of 12 students. The experimental group participated in the guidance activities while the control group did not receive any guidance activities The research instruments were 1) the measurement of the decision making process in learning program selection with a reliability coefficient (alpha) of .89 and 2) the guidance activities for developing decision making process in learning program selection with IOC ranged from .66-1.00. Mean, standard deviation, and Wilcoxon Matched Pairs Signed Ranks Test, and Mann-Whitney U Test were used to analyze the data. The research findings were as follows: 1) The

total mean score and each dimension score of the decision making process in Learning Program Selection of Mathayomsuksa 3 Students Prasarnmit Demonstration School (Secondary), Sriracha University of 289 students were low. The dimension of the decision making process in learning program selection included 5 step : 1) identifies the problem in the decision making, 2) gathering the useful information, 3) knowing the alternatives available, 4) considering the advantages and disadvantages of each alternative, and 5) deciding to choose the suitable alternative. 2) The guidance activities for development of decision making process in learning program selection included the following activities: 1) know and understanding oneself, 2) understanding each faculty information 3) self-assessment, 4) understanding of each career, and 5) developing the decision making process in learning program selection. This guidance activities included initial stage, working stage, conclusion and evaluation stage. 3) Statistically significant differences in the decision making process in learning program selection scores of the experimental group existed between posttest and pretest, between the follow-up and pretest, and also between the follow-up and posttest at .01 level. The mean scores of the decision making process in learning program selection after the experiment and the follow-up were higher than before the experiment 4) Statistically significant differences in the decision making process in learning program selection scores between the experimental group and the control group were found after the experiment and the follow-up at .01 level. The mean scores of the decision making process in learning program selection of the experimental group after the experiment and after the follow-up were higher than that of the control group. 5) Focus group report of the experimental group showed that they were satisfied with the guidance activities for developing decision making process in learning program selection. They had opportunity to express and share their opinions and feelings during participating in the guidance activities. They also gained more knowledges and experiences in the decision making process through learning and practicing.

Keywords : Decision Making Process in Learning Program Selection, Guidance Activities

บทนำ

ปัจจุบันสภาพของการศึกษาเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วและไม่หยุดยั้งตามความเจริญทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ทำให้การศึกษาเปลี่ยนแปลงไปตามความจำเป็น และความต้องการของสังคม หลักสูตรการเรียนการสอนก็ได้รับการปรับปรุงให้เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความรู้ มีทักษะ ทศนคติ ค่านิยม สามารถเลือกเรียนตามความชอบและความถนัด เพื่อการนำความรู้ไปประกอบอาชีพในอนาคต การเลือกเรียนและเลือกอาชีพเป็นปัจจัยสำคัญในสังคมในปัจจุบัน เพราะการเลือกเรียนและการเลือกชีพที่ตรงกับความชอบ ความถนัด ความสามารถ ทำให้ผู้เรียนเกิดความภาคภูมิใจในตนเอง รู้สึกว่าตนเองมีค่า (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551: 9)

การเลือกแผนการเรียนของนักเรียนมีความสำคัญต่อการสำเร็จด้านการเรียน การเลือกสาขาวิชาเอก การเลือกคณะ และการเลือกอาชีพในอนาคต ในการเลือกแผนการเรียนนักเรียนควรเลือกให้เหมาะสมกับความต้องการของตนเองให้มากที่สุด ซึ่งในการเลือกแผนการเรียนในปัจจุบันมีหลายแผนการเรียน ได้แก่ แผนการเรียนวิทยาศาสตร์ แผนการเรียนศิลป์

คณิตศาสตร์ แผนการเรียนภาษา และแผนการเรียนอื่นๆ ตามสถานศึกษาจัดขึ้น การเลือกแผนการเรียนนั้นทางโรงเรียนควรเสนอแนะนักเรียนควรคำนึงถึงองค์ประกอบ ต่อไปนี้ 1) ผู้เรียนต้องเข้าใจตนเองในด้านความสามารถทางสติปัญญา หรือผลการเรียนของตนเอง 2) ความสามารถในด้านความถนัด ด้านวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ภาษา หรือด้านอื่นๆ 3) บุคลิกภาพที่สอดคล้องกับตัวผู้เรียนมีบุคลิกภาพแบบไหนบ้าง เช่น ใจเย็น สุขุม ละเอียด 4) ค่านิยมอย่างไร 5) ทุนทรัพย์ที่จะศึกษาเล่าเรียนในปัจจุบันและอนาคต 6) ลักษณะของอาชีพ สภาพแวดล้อมของงาน ความก้าวหน้า ความเสี่ยง และ 7) ภาวะตลาดแรงงานหรือความต้องการบุคคลในอาชีพนั้น ๆ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2554: 1-2)

การเลือกแผนการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจะส่งผลในการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และส่งผลต่อการเลือกคณะหรือสาขาวิชาในการเรียนในระดับมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นลูกโซ่ของผลจากการตัดสินใจเลือกแผนการเรียน เพราะถ้านักเรียนตัดสินใจผิด หรือวางแผนในการตัดสินใจที่ไม่เหมาะสมกับตนเองก็จะทำให้ส่งผลต่อการเรียน ทำให้ได้เรียนในสิ่งที่ตนเองไม่ชอบ ไม่ถนัด ไม่ตรงกับความสามารถ ทำให้ส่งผลต่อการเลือกการประกอบอาชีพในอนาคตได้ ดังพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2555 กระทรวงศึกษา (2555:11) ได้กำหนดแนวทางในการจัดการศึกษาไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ฉะนั้น ครู ผู้สอน และผู้จัดการศึกษาจะต้องเปลี่ยนแปลงบทบาทจากการเป็นผู้ชี้นำ ผู้ถ่ายทอดความรู้ ไปเป็นผู้ช่วยเหลือ ส่งเสริม และสนับสนุนผู้เรียน ในการแสวงหาความรู้จากสื่อต่างๆ และให้ข้อมูลที่ต้องแก่ผู้เรียน เพื่อนำข้อมูลเหล่านั้นไปใช้สร้างสรรคความรู้อของตนเอง การวางแผนในการเลือกแผนการเรียนเป็นเรื่องสำคัญมาก นักเรียนควรจะได้รับคำแนะนำด้านการศึกษาต่อ

ผู้วิจัยในฐานะเป็นอาจารย์แนะแนวที่สอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้ดำเนินการสำรวจข้อมูลเบื้องต้น ดังนี้

1. ผู้วิจัยได้สำรวจ ปัญหาในการตัดสินใจในการเลือกแผนการเรียนเพื่อศึกษาต่อในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย 4-6 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 100 คน มีปัญหาในการเลือกแผนการเรียน ดังนี้ ไม่มีจุดมุ่งหมายทางการศึกษา ไม่มีเป้าหมาย ไม่ทราบความสามารถของตนเองไม่ทราบความถนัด ความสนใจ ความชอบของตนเอง ไม่มีข้อมูลอาชีพที่สอดคล้องกับแผนการเรียน ไม่มีข้อมูลประกอบการตัดสินใจในการเลือกแผนการเรียน หลักสูตร โครงสร้างหลักสูตร เมื่อเลือกแผนการเรียนในแต่ละแผนการเรียนสามารถเลือกเรียนคณะวิชาอะไรได้บ้าง

2. ผู้วิจัยได้สอบถามนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 100 คน โดยการใช้ แบบสอบถามปลายเปิดว่า นักเรียนต้องการข้อมูลในด้านใดบ้างเพื่อเป็นข้อมูลในการตัดสินใจเลือกแผนการเรียน ผลการตอบแบบสอบถาม พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ต้องการข้อมูลในการตัดสินใจเลือกแผนการเรียน ดังนี้ อันดับ 1 ต้องการทราบเกี่ยวกับแผนการเรียน โครงสร้างหลักสูตรแต่ละแผนการเรียน อันดับ 2 ต้องการรู้จักข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง และการเข้าใจตนเอง ด้านความสามารถ ความถนัด ความสนใจบุคลิกภาพ อันดับ 3 ต้องการข้อมูลเกี่ยวกับคณะวิชาที่สามารถเลือกศึกษาต่อเมื่อสำเร็จมัธยมศึกษาปีที่ 6 อันดับ 4 ต้องการทราบข้อมูลเกี่ยวกับแผนการเรียนต่างๆที่สอดคล้องกับอาชีพที่ตนเองสนใจ

กล่าวโดยสรุป นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีปัญหาในการเลือกแผนการเรียน ดังนี้ ไม่มีจุดมุ่งหมายทางการศึกษา ไม่มีเป้าหมาย ไม่ทราบความสามารถของตนเอง ไม่ทราบความถนัด ความสนใจ ความชอบของตนเอง ไม่มีข้อมูลอาชีพที่เกี่ยวข้องกับแผนการเรียน ไม่มีข้อมูลประกอบการตัดสินใจในการเลือกแผนการเรียน หลักสูตร โครงสร้างหลักสูตร เมื่อเลือกแผนการเรียน ในแต่ละแผนการเรียนสามารถเลือกเรียนคณะอะไรได้บ้าง

นักเรียนต้องการทราบข้อมูลเกี่ยวกับการตัดสินใจในการเลือกแผนการเรียน ดังนี้ ต้องการทราบเกี่ยวกับแผนการเรียน โครงสร้างหลักสูตรแต่ละแผนการเรียน ต้องการรู้จักข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง และการเข้าใจตนเอง ด้านความสามารถ ความ

ถนัด ความสนใจบุคลิกภาพ ต้องการข้อมูลเกี่ยวกับคณะวิชาสามารถเลือกศึกษาต่อเมื่อสำเร็จมัธยมศึกษาปีที่ 6 และต้องการทราบได้ข้อมูลเกี่ยวกับแผนการเรียนต่างๆที่สอดคล้องกับอาชีพที่ตนเองสนใจ

จากประเด็นปัญหาข้างต้นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) สอดคล้องกับการเลือกแผนการเรียนของ จำปีง ราชคม (2545:1) กล่าวว่า ปัญหาของนักเรียนเกี่ยวกับการเลือกแผนการเรียน นักเรียนไม่เห็นความสำคัญของการเลือกแผนการเรียน ไม่ทราบว่า จะเลือกแผนการเรียนอะไรจึงจะเหมาะสมกับตนเอง และถ้าเลือกแผนการเรียนแล้ว จะสามารถเลือกอาชีพนั้นแล้วควรทำอย่างไรจึงจะประสบความสำเร็จ และพัชรภา วรแสง (2546 : 2) กล่าวว่า ปัญหาของแผนการเรียนของนักเรียน ได้แก่ ไม่ทราบว่าตนมีความถนัดอะไร หรือมีความสนใจในเรื่องใด ไม่ทราบความสามารถของตนเอง และบุคลิกภาพว่าเหมาะสมกับแผนการเรียนใดและสอดคล้องกับบุคลิกภาพว่าเหมาะสมกับแผนการเรียนใดและสอดคล้องกับอาชีพใด ไม่ทราบข้อมูลเกี่ยวกับแผนการเรียน ข้อมูลเกี่ยวกับสาขาอะไร หรือประกอบอาชีพอะไร ไม่มีจุดมุ่งหมาย และอาชีพ และไม่ทราบว่าตนเองควรจะศึกษาต่อคณะใด การวางแผนสำหรับอนาคต

เพื่อช่วยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ให้ประสบความสำเร็จในการศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย 4-6 ด้วยเหตุนี้จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องให้นักเรียนได้เรียนรู้ ได้สำรวจ ค้นพบ เข้าใจ ความสามารถ ความถนัด บุคลิกภาพ ความสนใจของตนเอง ตลอดจนสามารถทำให้นักเรียนมีกระบวนการตัดสินใจในการเลือกแผนการเรียน เลือกคณะ เลือกสาขา เลือกอาชีพได้ตรงกับนักเรียนให้มากที่สุด เมื่อนักเรียนได้รับข้อมูลที่ถูกต้อง จากกิจกรรมแนะแนวในการเลือกแผนการเรียนที่เหมาะสมจะช่วยให้นักเรียนได้แผนการเรียนที่ตรงกับตนเอง เพราะนักเรียนได้สำรวจและรู้จักตนเองทุกด้าน นักเรียนได้รับข้อมูลที่ถูกต้อง และทันสมัยย่อมจะเป็นประโยชน์ต่อกระบวนการตัดสินใจในการเลือกแผนการเรียน

นอกจากนี้ Good (1973 : 270) กล่าวว่า สำหรับกิจกรรมแนะแนวเป็นกิจกรรมที่จะทำให้นักเรียนได้มีข้อมูลรายละเอียดต่างๆ ในการค้นหาความสามารถ ความถนัด ความสนใจ บุคลิกภาพของตนเอง การจัดกิจกรรมแนะแนวเป็นวิธีการหนึ่งที่จะช่วยให้นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจในการเลือกแผนการเรียนและวางแผนการศึกษาต่อได้อย่างเหมาะสม กิจกรรมแนะแนวเป็นกิจกรรมที่มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณภาพเหมาะสมตามความแตกต่างระหว่างบุคคล ช่วยให้นักเรียนค้นพบและพัฒนาศักยภาพนักเรียนได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม มีทักษะการดำเนินชีวิต รู้จักการเรียนรู้ด้วยตนเอง รู้จักคิดจนส่งผลให้รู้จักกระบวนการตัดสินใจในการเลือกแผนการเรียน การแก้ปัญหา วางแผนการศึกษาต่อ และการพัฒนาดตนเองได้อย่างมีความสุขกับสิ่งที่ตนเองเลือก และมีเลอ Miller (1976: 13) ยังกล่าวว่า กิจกรรมแนะแนว เป็นกิจกรรมที่ช่วยเหลือให้นักเรียนสามารถเข้าใจตนเองในทุกๆด้านได้ดี สามารถแสวงหาความรู้ เพื่อจะนำไปสู่ความเข้าใจเกี่ยวกับความก้าวหน้าทางการศึกษา การพัฒนาอาชีพและการมีบุคลิกภาพที่เหมาะสมกับอาชีพ ช่วยให้ผู้รู้จักสังคมและสิ่งแวดล้อม และยังช่วยให้นักเรียนสามารถตัดสินใจและวางแผนอนาคตได้อย่างเหมาะสม

สำหรับกระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนนั้น เป็นกระบวนการที่มุ่งเน้นให้นักเรียนรู้จัก กระบวนการตัดสินใจที่เป็นระบบ ได้มีประสบการณ์ตรง ได้เผชิญกับสถานการณ์ที่เป็นจริง ได้ตระหนักรู้เกี่ยวกับสถานการณ์ หรือเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นได้เรียนรู้การคิดวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ ได้ฝึกปฏิบัติจริงทั้งในด้านการคิด การวิเคราะห์ กระบวนการตัดสินใจ การแก้ปัญหา และรู้จักการวางแผน (Corey 2009: 10) ได้กล่าวว่า สำหรับกระบวนการตัดสินใจ ประกอบด้วย ขั้นที่ 1 ระบุปัญหาในการตัดสินใจ ขั้นที่ 2 รวบรวมข้อมูลที่เป็นประโยชน์ ขั้นที่ 3 รู้จักทางเลือกที่มีอยู่ ขั้นที่ 4 พิจารณาข้อดีและข้อเสียของแต่ละทางเลือก ขั้นที่ 5 ตัดสินใจจะเลือกทางเลือกที่เหมาะสม และยังสอดคล้องกับ ชูโร มั่นหมั่น. (2539: 11-12) ได้กล่าวถึง กระบวนการตัดสินใจ เป็นกระบวนการที่มุ่งเน้นให้นักเรียนรู้จักกระบวนการตัดสินใจที่เป็นระบบ ได้มีประสบการณ์ตรง

ได้เผชิญกับสถานการณ์ที่เป็นจริงได้ตระหนักรู้เกี่ยวกับสถานการณ์หรือเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นได้เรียนรู้การคิดวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ รู้จักพิจารณาถึงวัตถุประสงค์ ที่ต้องการ หรือประเด็นของปัญหาที่จะตัดสินใจ ทำให้ทราบว่าวัตถุประสงค์ที่ต้องการคืออะไร รู้จักการวิเคราะห์ประเด็นต่างๆ หาทางเลือกไว้หลาย ๆ ทาง และการประเมินทางเลือกโดยใช้การวิเคราะห์ ประกอบการพิจารณาเปรียบเทียบผลได้ผลเสียของทางเลือกแต่ละอย่าง ทั้งในปัจจุบันและในอนาคตได้

สำหรับการใช้กิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนากระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนนั้นสามารถพัฒนาได้หลายวิธี เช่น การจัดกิจกรรมแนะแนว การใช้กลุ่มสัมพันธ์ การฝึกอบรม การให้การปรึกษารายกรณี การให้การปรึกษากลุ่ม ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้เลือกกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนากระบวนการตัดสินใจให้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) เพื่อให้ นักเรียนได้เรียนรู้และเข้าใจตนเอง ยอมรับตนเอง สามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็นความรู้สึกร่วมกับบุคคลอื่นได้ นำประสบการณ์ตรงจากการสำรวจตนเอง การตระหนักรู้เกี่ยวกับสถานการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นได้ ได้เรียนรู้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ทุกด้านจากการทำกิจกรรมแนะแนว นักเรียนนำกระบวนการตัดสินใจในการเลือกแผนการเรียนได้อย่างเหมาะสมกับตนเอง และสามารถนำข้อมูลที่ได้ไปประยุกต์ใช้กับการเลือกแผนการเรียนที่นักเรียนต้องการศึกษาต่อในอนาคตได้

สำหรับกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนากระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนในครั้งนี้ ประกอบด้วย ใบบงาน ใบบความรู้ที่เกี่ยวกับการเลือกแผนการเรียน การจัดกิจกรรมแนะแนว ผู้วิจัยใช้กิจกรรมต่างๆ ได้แก่ กิจกรรมแนะแนวกลุ่ม สถานการณ์จำลอง การอภิปรายกลุ่ม ซักถาม การให้กำลังใจ เพื่อให้ นักเรียนเกิดการเรียนรู้เกี่ยวกับกระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียน โดยมีขั้นตอน ดังนี้ 1) ชั้นเริ่มต้น 2) ชั้นดำเนินการจัดกิจกรรมแนะแนว ซึ่งประกอบด้วย (1) การเข้าใจตนเอง คือ กิจกรรมแนะแนวความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยกับแผนการเรียน (2) การทำความเข้าใจข้อมูลแต่ละคนะวิชา คือ กิจกรรมแนะแนวคณะที่สอดคล้องกับแผนการเรียน (3) การประเมินตนเอง คือ กิจกรรมแนะแนวการประเมินตนเองในเรื่องความสามารถ ความถนัด บุคลิกภาพ ความชอบ และความสนใจ (4) การทำความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีพ คือ กิจกรรมแนะแนวแผนการเรียนที่สอดคล้องกับอาชีพ (5) การพัฒนากระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียน การกำหนดสถานการณ์ปัญหา กระบวนการตัดสินใจ ที่ผู้วิจัยเลือกมาพัฒนามีขั้นตอนดังต่อไปนี้ ขั้นที่ 1 ระบุปัญหาในการตัดสินใจ ขั้นที่ 2 รวบรวมข้อมูลที่เป็นประโยชน์ ขั้นที่ 3 รู้จักทางเลือกที่มีอยู่ ขั้นที่ 4 พิจารณาข้อดีและข้อเสียของแต่ละทางเลือก ขั้นที่ 5 ตัดสินใจจะเลือกทางเลือกที่เหมาะสม และ 3) ชั้นประเมินผลและขั้นสรุป

สำหรับการวิจัยครั้งนี้ มีการดำเนินการวิจัยเป็น 3 ระยะ คือ ระยะที่ 1 การศึกษากระบวนการตัดสินใจ ระยะที่ 2 คือ การจัดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนากระบวนการตัดสินใจ และระยะที่ 3 คือ การสรุปและประเมินผลของการจัดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนากระบวนการตัดสินใจของนักเรียน

คำถามการวิจัย

1. กระบวนการตัดสินใจของนักเรียนประกอบไปด้วยอะไรบ้าง
2. กิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนากระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนที่พัฒนาขึ้น ประกอบด้วยขั้นตอนอะไรบ้าง มีวิธีดำเนินการอย่างไร
3. กิจกรรมแนะแนวที่พัฒนาขึ้นสามารถนำไปใช้ในการพัฒนากระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนได้มากน้อยเพียงใด

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษากระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)
2. เพื่อพัฒนากิจกรรมแนะแนว เพื่อพัฒนากระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)
3. เพื่อประเมินผลของการใช้กิจกรรมแนะแนว เพื่อพัฒนากระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) โดย
 - 3.1 เปรียบเทียบกระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลอง ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และหลังการติดตามผล
 - 3.2 เปรียบเทียบกระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และหลังการติดตามผล
 - 3.3 เพื่อประเมินความพึงพอใจของนักเรียนกลุ่มทดลองที่มีต่อกิจกรรมแนะแนว เพื่อพัฒนากระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียน ภายหลังจากที่ได้รับการใช้กิจกรรมแนะแนว และเมื่อสิ้นสุดการติดตามผลโดยใช้การสนทนากลุ่มเฉพาะ

สมมติฐานในการวิจัย

1. กระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลอง หลังได้รับการใช้กิจกรรมแนะแนว และหลังการติดตามผล เพิ่มขึ้นกว่าก่อนได้รับการใช้กิจกรรมแนะแนว
2. กระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลอง หลังได้รับการใช้กิจกรรมแนะแนว และหลังการติดตามผล สูงกว่ากระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนของนักเรียนกลุ่มควบคุม ที่ไม่ได้รับการใช้กิจกรรมแนะแนว

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้จะก่อให้เกิดประโยชน์ ดังนี้

1. ประโยชน์ในเชิงวิชาการ การวิจัยครั้งนี้ เป็นการพัฒนากิจกรรมแนะแนว และสร้างกิจกรรมแนะแนว เพื่อพัฒนากระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียน ซึ่งทำให้ได้องค์ความรู้ใหม่เกี่ยวกับกิจกรรมแนะแนว รวมทั้งการพัฒนากิจกรรมตัดสินใจเลือกแผนการเรียน โดยใช้กิจกรรมแนะแนวในการพัฒนาที่มีการประยุกต์ กิจกรรมแนะแนว เทคนิค และหลักการด้านจิตวิทยา เพื่อนำมาพัฒนากิจกรรมตัดสินใจเลือกแผนการเรียน ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจศึกษากระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียน หรือสนใจในการนำไปศึกษาในประชากรกลุ่มอื่น นอกจากนี้ยังได้ทราบถึงกระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนเป็นอย่างไร มีกระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนในด้านอะไรบ้างที่จำเป็นต้องได้รับการพัฒนา และให้ความสำคัญ
2. ประโยชน์เชิงปฏิบัติ ผลการศึกษานี้ ก่อให้เกิดประโยชน์ด้านการปฏิบัติดังนี้
 - 2.1 ผลการศึกษาทำให้ได้ข้อมูลจากแบบวัดกระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) อย่างละเอียดซึ่งสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ทั้งในสถานศึกษาและนอกสถานศึกษาได้
 - 2.2 กิจกรรมแนะแนว เพื่อพัฒนากระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีการประยุกต์กิจกรรมแนะแนว เทคนิคต่างๆ ได้แก่ กิจกรรมแนะแนวกลุ่ม บทบาทสมมติ สถานการณ์จำลอง การอภิปรายกลุ่ม ชักถาม การให้กำลังใจ สถานการณ์เกี่ยวกับเลือกแผนการเรียน โดยมีขั้นตอน ดังนี้ 1) ขั้นเริ่มต้น 2) ขั้นดำเนินการจัด

กิจกรรมแนะแนว ซึ่งประกอบด้วย (1) การรู้จัก และเข้าใจตนเอง คือ กิจกรรมแนะแนวความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยกับแผนการเรียน (2) การเข้าใจคณะ คือ กิจกรรมแนะแนวคณะที่สอดคล้องกับแผนการเรียน (3) การประเมินตนเอง คือ กิจกรรมแนะแนว การประเมินตนเองในเรื่องความสามารถ ความถนัด บุคลิกภาพ ความชอบ ความสนใจ (4) การเข้าใจอาชีพ คือ กิจกรรมแนะแนวแผนการเรียนที่สอดคล้องกับอาชีพ (5) กระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนที่นำมาประยุกต์ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีกระบวนการตัดสินใจที่สำคัญดังต่อไปนี้ ขั้นที่ 1 ระบุปัญหาในการตัดสินใจ ขั้นที่ 2 รวบรวมข้อมูลที่เป็นประโยชน์ ขั้นที่ 3 รู้จักทางเลือกที่มีอยู่ ขั้นที่ 4 พิจารณาข้อดี และข้อเสียของแต่ละทางเลือก ขั้นที่ 5 ตัดสินใจจะเลือกทางเลือกที่เหมาะสม 3) ประเมินผลและขั้นสรุป ทำให้นักเรียนมีกระบวนการตัดสินใจในการเลือกแผนการเรียน ทำให้นักเรียนตัดสินใจที่เป็นระบบเพิ่มมากขึ้น มีกระบวนการตัดสินใจในการเลือกแผนการเรียนให้สอดคล้องกับตนเองมากขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในวิจัยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ปีการศึกษา 2560 จำนวน 289 คน ซึ่งเป็นกลุ่มที่ใช้ในการศึกษากระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการพัฒนากระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนเป็นนักเรียนที่ได้จากการคัดเลือกจากประชากร ที่มีคะแนนกระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนตั้งแต่เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 50 ลงมา และที่สมัครใจเข้าร่วมการทดลอง จำนวน 24 คน แล้วสุ่มอย่างง่าย เป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 12 คน โดยกลุ่มทดลองได้รับการใช้กิจกรรมแนะแนว เพื่อพัฒนากระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียน ส่วนกลุ่มควบคุมไม่ได้รับการใช้กิจกรรมแนะแนว เพื่อพัฒนากระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนใดๆ

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษากระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียน ประกอบด้วย

- 2.1.1 ขั้นที่ 1 ระบุปัญหาในการตัดสินใจ
- 2.1.2 ขั้นที่ 2 รวบรวมข้อมูลที่เป็นประโยชน์
- 2.1.3 ขั้นที่ 3 รู้จักทางเลือกที่มีอยู่
- 2.1.4 ขั้นที่ 4 พิจารณาข้อดีและข้อเสียของแต่ละทางเลือก
- 2.1.5 ขั้นที่ 5 ตัดสินใจจะเลือกทางเลือกที่เหมาะสม

2.2 ตัวแปรที่ใช้ในการพัฒนากระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียน

- 2.2.1 ตัวแปรต้น คือ กิจกรรมแนะแนว
- 2.2.2 ตัวแปรตาม คือ กระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- 3.1 แบบวัดกระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียน
- 3.2 กิจกรรมแนะแนว

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยเรื่อง การพัฒนากระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ดังนี้

1. การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลประเมินผลเพื่อจะได้ทราบว่านักเรียนมีกระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 คือ ผู้วิจัยเก็บข้อมูลกับนักเรียนจำนวน 289 คน ด้วยตนเองในช่วงเวลาที่ผู้วิจัยสอนวิชาแนะแนวในแต่ละห้องได้แบบวัดคืนมา จำนวน 289 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 แล้วนำผลที่ได้ไปวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

2. พัฒนาระบบการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลอง ซึ่งผู้วิจัยทำหน้าที่นำกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาระบบการตัดสินใจเลือกแผนการเรียน ของกลุ่มทดลอง จำนวน 12 คน สำหรับในการเข้าร่วมกิจกรรมแนะแนว เพื่อพัฒนาระบบการตัดสินใจเลือกแผนการเรียน ครึ่งละ 2 ชั่วโมง ซึ่งเป็นไปอย่างสนิทสนมคุ้นเคยและยอมรับซึ่งกันและกัน ทุกคนเกิดการเรียนรู้ เกิดกระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนอย่างเหมาะสมกับตนเอง การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามวัตถุประสงค์ ข้อที่ 2 คือ ผู้วิจัยเก็บข้อมูลกับนักเรียน จำนวน 12 คน ทั้งก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และหลังการติดตามผล แล้วนำผลที่ได้ไปวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

3. การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยเก็บข้อมูลกับนักเรียนกลุ่มควบคุม จำนวน 12 คน ทั้งก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และหลังการติดตามผล แล้วนำผลที่ได้ไปวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

4. ภายหลังจากการดำเนินการทดลองสิ้นสุดลงแล้ว ผู้วิจัยใช้การสนทนากลุ่มเฉพาะกับนักเรียนกลุ่มทดลอง ประเมินความพึงพอใจที่มีต่อกระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนโดยใช้กิจกรรมแนะแนว

5. การติดตามผล ภายหลังจากการทดลอง 1 เดือน ผู้วิจัยได้ตามผล โดยให้นักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมตอบแบบสอบถามกระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนอีกครั้งหลังการทดลอง

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้จัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

5.1 การวิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

5.1.1 วิเคราะห์ความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) ของข้อคำถามของแบบวัดกระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้กิจกรรมแนะแนว โดยใช้สูตรคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามเชิงปฏิบัติการ (Item-objective Congruence: IOC) (วรณีย์ แกมเกตุ, 2549 : 216-217)

5.1.2 วิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบวัดกระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้กิจกรรมแนะแนว โดยใช้สูตร สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation :) (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2555: 88)

5.1.3 วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดที่สร้างขึ้นด้วย การหาค่าสัมประสิทธิ์ อัลฟาของครอนบัค (Cronbach) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์ 2545 : 125)

5.1.4 วิเคราะห์ค่า IOC ของกิจกรรมแนะแนว โดยใช้สูตรคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างนิยามเชิงปฏิบัติการ (Item-objective Congruence: IOC) (วรณีย์ แกมเกตุ, 2549 : 216-217)

5.2 การวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์การวิจัย

5.2.1 วิเคราะห์คะแนนสูงสุด ต่ำสุด ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียน

5.2.2 วิเคราะห์คะแนนกระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนของกลุ่มทดลอง ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และหลังการติดตามผล โดยใช้ Wilcoxon Matched Pairs Signed Ranks Test

5.2.3 วิเคราะห์คะแนนกระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และหลังการติดตามผล โดยใช้ Mann-Whitney U Test

ผลการศึกษา

1. ผลการศึกษากระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

1.1 ผลการศึกษากระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียน

โดยผู้วิจัยนำคะแนนกระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 จำนวน 289 คน ซึ่งเป็นประชากร มาหาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) จำนวน 289 คน

5 ขั้นตอน	N	Max	Min	μ	σ	แปลผล
ขั้นที่ 1 ขั้นระบุปัญหาที่ต้องตัดสินใจ	289	4.35	3.45	2.52	.22	น้อย
ขั้นที่ 2 ขั้นรวบรวมข้อมูลที่เป็นประโยชน์	289	4.65	3.58	2.68	.25	น้อย
ขั้นที่ 3 ขั้นรู้จักทางเลือกที่มีอยู่	289	4.47	3.51	2.62	.23	น้อย
ขั้นที่ 4 ขั้นพิจารณาข้อดีและข้อเสียของแต่ละทางเลือก	289	4.65	3.54	2.54	.24	น้อย
ขั้นที่ 5 ขั้นตัดสินใจเลือกทางเลือกที่เหมาะสม	289	4.63	3.67	2.73	.22	น้อย
รวม	289	4.33	3.62	2.62	.37	น้อย

จากตาราง 1 พบว่า กระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\mu = 2.62$, $\sigma = .37$) เมื่อพิจารณากระบวนการตัดสินใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของแต่ละขั้นตอน พบว่ามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย โดยแต่ละขั้นตอนมีค่าเฉลี่ยดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นระบุปัญหาที่ต้องตัดสินใจมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\mu = 2.52$, $\sigma = .22$) ขั้นที่ 2 ขั้นรวบรวมข้อมูลที่เป็นประโยชน์มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\mu = 2.68$, $\sigma = .25$) ขั้นที่ 3 ขั้นรู้จักทางเลือกที่มีอยู่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\mu = 2.62$, $\sigma = .23$) ขั้นที่ 4 ขั้นพิจารณาข้อดีและข้อเสียของแต่ละทางเลือกมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\mu = 2.54$, $\sigma = .24$) ขั้นที่ 5 ขั้นตัดสินใจเลือกทางเลือกที่เหมาะสมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\mu = 2.37$, $\sigma = .22$)

2. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยกระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยรวมและรายด้าน ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง หลังการติดตามผล แสดงในตารางที่ 2

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนของกระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนของกลุ่มทดลอง ($n=12$) และกลุ่มควบคุม ($n=12$) ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และหลังการติดตามผล

กระบวนการตัดสินใจ 5 ขั้นตอน	ก่อนการทดลอง			หลังการทดลอง			หลังการติดตามผล		
	\bar{x}	SD	แปลผล	\bar{x}	SD	แปลผล	\bar{x}	SD	แปลผล
กลุ่มทดลอง									
ขั้นที่ 1 ขั้นระบุปัญหาที่ต้องตัดสินใจ	2.41	.08	น้อย	4.33	.39	มาก	4.43	.87	มาก

กระบวนการตัดสินใจ 5 ขั้นตอน	ก่อนการทดลอง			หลังการทดลอง			หลังการติดตามผล		
	\bar{x}	SD	แปลผล	\bar{x}	SD	แปลผล	\bar{x}	SD	แปลผล
ขั้นที่ 2 ขั้นรวบรวมข้อมูลที่เป็นประโยชน์	2.25	.75	น้อย	4.08	.72	มาก	4.10	.90	มาก
ขั้นที่ 3 ขั้นรู้จักทางเลือกที่มีอยู่	2.41	.79	น้อย	4.08	.90	มาก	4.11	.75	มาก
ขั้นที่ 4 ขั้นพิจารณาข้อดีและข้อเสียของแต่ละทางเลือก	1.91	.79	น้อย	4.25	.69	มาก	4.30	.74	มาก
ขั้นที่ 5 ขั้นตัดสินใจเลือกที่เหมาะสม	2.00	.01	น้อย	4.41	.75	มาก	4.45	.72	มาก
รวม	2.20	.65	น้อย	4.23	.55	มาก	4.28	.79	มาก
กลุ่มควบคุม									
ขั้นที่ 1 ขั้นระบุปัญหาที่ต้องตัดสินใจ	2.41	.38	น้อย	2.41	.49	น้อย	2.40	.38	น้อย
ขั้นที่ 2 ขั้นรวบรวมข้อมูลที่เป็นประโยชน์	2.25	.72	น้อย	2.25	.77	น้อย	2.25	.90	น้อย
ขั้นที่ 3 ขั้นรู้จักทางเลือกที่มีอยู่	2.41	.80	น้อย	2.41	.89	น้อย	2.39	.85	น้อย
ขั้นที่ 4 ขั้นพิจารณาข้อดีและข้อเสียของแต่ละทางเลือก	1.91	.82	น้อย	1.91	.69	น้อย	1.91	.82	น้อย
ขั้นที่ 5 ขั้นตัดสินใจเลือกทางเลือกที่เหมาะสม	2.00	.61	น้อย	2.00	.75	น้อย	2.00	.69	น้อย
รวม	2.20	.65	น้อย	2.20	.69	น้อย	2.20	.77	น้อย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 2 พบว่า กระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนโดยรวมของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนการทดลอง ($\bar{X}=2.20$, SD .65) อยู่ในระบับน้อย หลังการทดลอง ($\bar{X}=4.23$, SD .55) และหลังติดตามผล ($\bar{X}=4.28$, SD .79) อยู่ในระบับมาก ส่วนกระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนโดยรวมของนักเรียนกลุ่มควบคุมก่อนการทดลอง ($\bar{X}=2.20$, SD .65) หลังการทดลอง ($\bar{X}=2.20$, SD .69) และหลังการติดตามผล ($\bar{X}=2.20$, SD .77) อยู่ในระบับน้อย

3. การเปรียบเทียบกระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลอง ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และหลังการติดตามผล โดยใช้สถิติ Wilcoxon's matched pairs signed ranks test ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังแสดงในตาราง 3

ตาราง 3 การเปรียบเทียบกระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียน โดยรวมและรายด้าน ของกลุ่มทดลองก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และหลังการติดตามผล (n= 12)

ตัวแปร	ระยะเวลา	\bar{X}	SD	ระยะการทดลอง การให้การศึกษาที่ นำมาเปรียบเทียบ	Negative Rank	Positive Rank	Ties	Z	P
ขั้นที่ 1 ขั้นระบุ ปัญหาที่จะต้อง ตัดสินใจ	ก่อนการทดลอง	2.41	.08	หลังการทดลอง-ก่อน การทดลอง	4	20	0	-1.016**	.000
	หลังการทดลอง	4.33	.39	หลังติดตามผล-หลัง การทดลอง	7	15	5	-2.314**	.000
	หลังการติดตามผล	4.43	.87	หลังติดตามผล-ก่อน การทดลอง	0	9	0	-3.163**	.000

ตัวแปร	ระยะเวลา	\bar{X}	SD	ระยะเวลาทดลอง การให้การปรึกษาที่ นำมาเปรียบเทียบ	Negative Rank	Positive Rank	Ties	Z	P
ขั้นที่ 2 ขั้นรวบรวม ข้อมูลที่เป็น ประโยชน์	ก่อนการทดลอง	2.25	.75	หลังการทดลอง-ก่อน การทดลอง	2	14	0	-1.062**	.000
	หลังการทดลอง	4.08	.72	หลังติดตามผล- หลัง การทดลอง	5	10	4	-2.375**	.000
	หลังการติดตามผล	4.10	.90	หลังติดตามผล-ก่อน การทดลอง	0	15	0	-3.074**	.000
ขั้นที่ 3 ขั้นรู้จักทางเลือก ที่มีอยู่	ก่อนการทดลอง	2.41	.79	หลังการทดลอง-ก่อน การทดลอง	0	12	0	-1.088**	.000
	หลังการทดลอง	4.08	.90	หลังติดตามผล- หลัง การทดลอง	0	11	6	-2.111**	.000
	หลังการติดตามผล	4.11	.75	หลังติดตามผล-ก่อน การทดลอง	9	15	0	-3.072**	.000
ขั้นที่ 4 ขั้นพิจารณา ข้อดีและข้อเสีย ของแต่ละ ทางเลือก	ก่อนการทดลอง	1.91	.79	หลังการทดลอง-ก่อน การทดลอง	4	9	0	-1.062**	.000
	หลังการทดลอง	4.25	.69	หลังติดตามผล- หลัง การทดลอง	5	13	7	-2.142**	.000
	หลังการติดตามผล	4.30	.74	หลังติดตามผล-ก่อน การทดลอง	2	12	0	-3.070**	.000
ขั้นที่ 5 ขั้นตัดสินใจ เลือกทางเลือกที่ เหมาะสม	ก่อนการทดลอง	2.00	.01	หลังการทดลอง-ก่อน การทดลอง	4	0	0	-1.061**	.000
	หลังการทดลอง	4.41	.75	หลังติดตามผล- หลัง การทดลอง	0	17	0	-1.348**	.000
	หลังการติดตามผล	4.45	.72	หลังติดตามผล-ก่อน การทดลอง	4	14	0	-3.061**	.000
รวม	ก่อนการทดลอง	2.20	.65	หลังการทดลอง-ก่อน การทดลอง	5	18	0	-1.059**	.000
	หลังการทดลอง	4.23	.55	หลังติดตามผล- หลัง การทดลอง	0	16	0	-3.050**	.000
	หลังการติดตามผล	4.28	.79	หลังติดตามผล-ก่อน การทดลอง	0	11	0	-3.059**	.000

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 3 พบว่า กระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนโดยรวม ของนักเรียนกลุ่มทดลอง ระหว่างหลังการทดลอง และก่อนการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 และระหว่างหลังการติดตามผลและหลังการทดลอง และระหว่างหลังการติดตามผล และก่อนการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 โดยค่าเฉลี่ย หลังการติดตามผล (\bar{X} =4.28,SD.79) เท่ากัน หลังการทดลอง (\bar{X} =4.23,SD.55) และหลังการทดลองมากกว่า ก่อนการทดลอง (\bar{X} =2.20,SD.65) เมื่อพิจารณาทางด้าน พบว่า

นักเรียนกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยกระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียน ขั้นที่ 1 ขั้นระบุปัญหาที่จะต้องตัดสินใจของ กลุ่มทดลอง ระหว่างหลังการทดลอง และก่อนการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 และระหว่าง

ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และหลังการติดตามผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยค่าเฉลี่ย หลังการติดตามผล ($\bar{X}=4.43,SD.87$) มากกว่า หลังการทดลอง ($\bar{X}=4.33,SD.39$) และหลังการทดลอง มากกว่า ก่อนการทดลอง ($\bar{X}=2.41,SD.08$)

นักเรียนกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยกระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนชั้นที่ 2 ขึ้นรวบรวมข้อมูลที่เป็นประโยชน์ของกลุ่มทดลองระหว่างหลังการทดลอง และก่อนการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 และระหว่างก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และหลังการติดตามผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยค่าเฉลี่ย หลังการติดตามผล ($\bar{X}=4.10,SD.90$) มากกว่า หลังการทดลอง ($\bar{X}=4.08,SD.72$) และหลังการทดลอง มากกว่า ก่อนการทดลอง ($\bar{X}=2.25,SD.75$)

นักเรียนกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยกระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนชั้นที่ 3 ขึ้นรู้จักทางเลือกที่มีอยู่ของกลุ่มทดลอง ระหว่างหลังการทดลอง และก่อนการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ระหว่างก่อนการทดลอง หลังการทดลองและหลังการติดตามผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยค่าเฉลี่ย หลังการติดตามผล ($\bar{X}=4.11,SD.75$) มากกว่า หลังการทดลอง ($\bar{X}=4.08,SD.90$) และหลังการทดลอง มากกว่า ก่อนการทดลอง ($\bar{X}=2.41,SD.79$)

นักเรียนกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยกระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนชั้นที่ 4 ขึ้นพิจารณาข้อดีและข้อเสียของแต่ละทางเลือกของกลุ่มทดลอง ระหว่างหลังการทดลอง และก่อนการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 และระหว่างก่อนการทดลอง หลังการทดลองและหลังการติดตามผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยค่าเฉลี่ย หลังการติดตามผล ($\bar{X}=4.30,SD.74$) มากกว่า หลังการทดลอง ($\bar{X}=4.25,SD.69$) และหลังการทดลอง มากกว่า ก่อนการทดลอง ($\bar{X}=1.91,SD.79$)

นักเรียนกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยกระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนชั้นที่ 5 ขึ้นตัดสินใจเลือกทางเลือกที่เหมาะสม ของกลุ่มทดลอง ระหว่างหลังการทดลอง และก่อนการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 และระหว่างก่อนการทดลอง หลังการทดลองและหลังการติดตามผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยค่าเฉลี่ย หลังการติดตามผล ($\bar{X}=4.45,SD.72$) มากกว่า หลังการทดลอง ($\bar{X}=4.41,SD.75$) และหลังการทดลอง มากกว่า ก่อนการทดลอง ($\bar{X}=2.00,SD.01$)

4. การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยกระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนโดยรวมและรายด้าน ระหว่างระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และหลังติดตามผล โดยใช้ The Mann-Whitney U Test ดังแสดงในตาราง 4

ตาราง 4 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยกระบวนการตัดสินใจโดยรวมและรายด้าน ระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และหลังติดตามผล

ตัวแปร	ระยะ	กลุ่ม	\bar{X}	SD	Mean Rank	Sum of Ranks	Mann-Whitney U	Z	P
ชั้นที่ 1 ขั้นระบุปัญหาที่ ต้องตัดสินใจ	ก่อนการทดลอง	กลุ่มทดลอง	2.41	.08	12.50	150.00			
		กลุ่มควบคุม	2.41	.38	14.50	158.00	72.00	-4.167	1.000
	หลังการทดลอง	กลุ่มทดลอง	4.33	.39	18.50	222.00			
		กลุ่มควบคุม	2.41	.49	6.50	78.00	65.00	-3.600**	.000

ตัวแปร	ระยะ	กลุ่ม	\bar{X}	SD	Mean Rank	Sum of Ranks	Mann-Whitney U	Z	P
	หลังติดตามผล	กลุ่มทดลอง	4.43	.87	17.05	122.00	52.00	-4.066**	.000
		กลุ่มควบคุม	2.40	.38	16.50	108.00			
ขั้นที่ 2	ก่อนการทดลอง	กลุ่มทดลอง	2.25	.75	17.67	222.00	88.00	-4.185	.640
		กลุ่มควบคุม	2.25	.72	12.50	125.00			
ข้อมูลที่เป็นประโยชน์	หลังการทดลอง	กลุ่มทดลอง	4.08	.39	18.50	200.00	62.00	-4.149**	.000
		กลุ่มควบคุม	2.25	.77	6.50	178.00			
	หลังติดตามผล	กลุ่มทดลอง	4.10	.90	18.50	102.00	54.00	-4.189**	.000
		กลุ่มควบคุม	2.25	.90	16.50	108.00			
ขั้นที่ 3	ก่อนการทดลอง	กลุ่มทดลอง	2.41	.79	13.12	135.00	73.00	-4.257	.754
		กลุ่มควบคุม	2.41	.80	12.53	142.23			
	หลังการทดลอง	กลุ่มทดลอง	4.08	.90	18.51	120.21	69.00	-4.218**	.000
		กลุ่มควบคุม	2.41	.89	16.52	112.53			
หลังติดตามผล	กลุ่มทดลอง	4.11	.75	18.73	187.38	73.12	-4.204**	.000	
	กลุ่มควบคุม	2.39	.85	16.35	169.43				
ขั้นที่ 4	ก่อนการทดลอง	กลุ่มทดลอง	1.91	.79	15.50	159.00	76.00	-4.178	.240
		กลุ่มควบคุม	1.91	.82	11.50	145.00			
ขั้นพิจารณาข้อดีและข้อเสียของแต่ละทางเลือก	หลังการทดลอง	กลุ่มทดลอง	4.25	.69	19.50	107.00	53.00	-4.205**	.000
		กลุ่มควบคุม	1.91	.69	16.54	126.00			
หลังติดตามผล	กลุ่มทดลอง	กลุ่มทดลอง	4.30	.74	14.45	133.00	65.00	-4.222**	.000
		กลุ่มควบคุม	1.91	.82	16.38	201.00			
ขั้นที่ 5	ก่อนการทดลอง	กลุ่มทดลอง	2.00	.01	18.25	188.00	92.00	-4.651	.200
		กลุ่มควบคุม	2.00	.61	16.87	140.23			
ขั้นตัดสินใจเลือกทางเลือกที่เหมาะสม	หลังการทดลอง	กลุ่มทดลอง	4.41	.75	15.78	129.00	66.05	-4.169**	.000
		กลุ่มควบคุม	2.00	.75	10.50	138.55			
หลังติดตามผล	กลุ่มทดลอง	กลุ่มทดลอง	4.45	.72	19.56	144.00	56.67	-4.000**	.000
		กลุ่มควบคุม	2.00	.69	16.30	109.78			
กระบวนการตัดสินใจโดยรวม	ก่อนการทดลอง	กลุ่มทดลอง	2.20	.65	17.58	91.00	83.00	-3.413	.340
		กลุ่มควบคุม	2.20	.65	17.42	209.00			
หลังการทดลอง	กลุ่มทดลอง	กลุ่มทดลอง	4.23	.55	12.51	152.11	77.67	-4.173**	.000
		กลุ่มควบคุม	2.20	.69	16.20	208.00			
หลังติดตามผล	กลุ่มทดลอง	กลุ่มทดลอง	4.28	.79	17.85	136.67	45.89	-4.164**	.000
		กลุ่มควบคุม	2.20	.77	16.45	127.80			

**p < .01, *p < .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 9 พบว่า ก่อนการทดลอง กระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนในโดยรวมระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกัน ส่วนหลังการทดลองกระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 โดยมีค่าเฉลี่ย หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลอง (\bar{X} = 4.23, SD.55) มากกว่า นักเรียนกลุ่มควบคุม (\bar{X} = 2.20, SD.69) ส่วนหลังการติดตามผลกระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 โดยมีค่าเฉลี่ยและหลังการติดตามผลของนักเรียนกลุ่มทดลอง (\bar{X} = 4.28, SD .79) มากกว่า นักเรียนกลุ่มควบคุม (\bar{X} = 2.20, SD.77)

กระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนชั้นตอนที่ 1 ชั้น ระบุปัญหาที่ต้องตัดสินใจ ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลอง ไม่แตกต่างกัน ส่วนหลังการทดลอง และหลังการติดตามผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 โดยมีค่าเฉลี่ยหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลอง (\bar{X} = 4.33, SD.38) มากกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม (\bar{X} = 2.41 ,SD.49) และหลังการติดตามผลของนักเรียนกลุ่มทดลอง (\bar{X} = 4.43, SD.87) มากกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม (\bar{X} = 2.40 ,SD.38)

กระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนชั้นที่ 2 ชั้นรวบรวมข้อมูลที่เป็นประโยชน์ ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมก่อนการทดลองไม่แตกต่างกัน ส่วนหลังการทดลอง และหลังการติดตามผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 โดยมีค่าเฉลี่ย หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลอง (\bar{X} = 4.08 ,SD.39) มากกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม (\bar{X} = 2.25, SD.77) และหลังการติดตามผลของนักเรียนกลุ่มทดลอง (\bar{X} = 4.10, SD.90) มากกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม (\bar{X} = 2.25, SD.90)

กระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนชั้นที่ 3 ชั้นรู้จักทางเลือกที่มีอยู่ ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลอง ไม่แตกต่างกัน ส่วนหลังการทดลอง และหลังการติดตามผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 โดยมีค่าเฉลี่ย หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลอง (\bar{X} = 4.08, SD.90) มากกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม (\bar{X} = 2.41, SD.89) และหลังการติดตามผลของนักเรียน กลุ่มทดลอง (\bar{X} = 4.11, SD.75) มากกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม (\bar{X} = 2.41, SD.85)

กระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนชั้นที่ 4 ชั้นพิจารณาข้อดีและข้อเสียของแต่ละทางเลือก ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลอง ไม่แตกต่างกัน ส่วนหลังการทดลอง และหลังการติดตามผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 โดยมีค่าเฉลี่ยหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลอง (\bar{X} = 4.25, SD .69) มากกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม (\bar{X} = 1.91, SD .69) และหลังการติดตามผลของนักเรียนกลุ่มทดลอง (\bar{X} = 4.30 SD.74) มากกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม (\bar{X} = 1.91, SD .82)

กระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนชั้นที่ 5 ชั้นตัดสินใจเลือกทางเลือกที่เหมาะสม ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลอง ไม่แตกต่างกัน ส่วนหลังการทดลอง และหลังการติดตามผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 โดยมีค่าเฉลี่ย หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลอง (\bar{X} = 4.41, SD.75) มากกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม (\bar{X} = 2.00, SD .75) และหลังการติดตามผลของนักเรียนกลุ่มทดลอง (\bar{X} = 4.45, SD.72) มากกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม (\bar{X} = 2.00, SD.69)

อภิปรายผล

การอภิปรายผลการวิจัย เรื่องการพัฒนากระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) มีดังนี้

1. วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อศึกษากระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)

ผลการศึกษาระบบการตัดสินใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) พบว่า กระบวนการตัดสินใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ใน ระดับน้อย ซึ่งกระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียน ประกอบด้วย 1) ขั้นตอนปัญหาที่จะต้องตัดสินใจ 2) ขั้นตอนรวบรวมข้อมูลที่เป็นประโยชน์ 3) ขั้นรู้จักทางเลือกที่มีอยู่ 4) ขั้นพิจารณาข้อดีและข้อเสียของแต่ละทางเลือก 5) ขั้นตัดสินใจเลือกทางเลือกที่เหมาะสม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ยังไม่ได้รับการพัฒนากระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียน จึงส่งผลต่อกระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนของนักเรียนมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย อีกเหตุผลหนึ่งอาจเป็นเพราะนักเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) โรงเรียนได้เปิดแผนการเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.4-6) จำนวน 15 แผนการเรียน ประกอบด้วย 1) แผนการเรียนหรือวิชาเอกวิทยาศาสตร์ 2) แผนการเรียนหรือวิชาเอกคณิตศาสตร์ 3) แผนการเรียนหรือวิชาเอกภาษาอังกฤษ 4) แผนการเรียนหรือวิชาเอกภาษาอาเซียน 5) แผนการเรียนหรือวิชาเอกภาษาฝรั่งเศส 6) แผนการเรียนหรือวิชาเอกจีน 7) แผนการเรียนหรือวิชาเอกญี่ปุ่น 8) แผนการเรียนหรือวิชาเอกทัศนศิลป์ 9) แผนการเรียนหรือวิชาเอกแอนิเมชัน 10) แผนการเรียนหรือวิชาเอกออกแบบ 11) แผนการเรียนหรือวิชาเอกคอมพิวเตอร์ 12) แผนการเรียนหรือวิชาเอกดุริยางคศิลป์ 13) แผนการเรียนหรือวิชาเอกศิลปะการแสดง 14) แผนการเรียนหรือวิชาเอกพลศึกษา 15) แผนการเรียนหรือวิชาเอกอาหารและการโรงแรม คู่มือนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) (2559: 16) จึงทำให้นักเรียนลังเล สับสน ในกระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียน ผลการวิจัยนี้ยังสอดคล้องกับ วรณา พรหมบุรุษย์ (2540: 51) กล่าวว่า ถ้านักเรียนไม่มีกระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียน ก็จะทำให้นักเรียนสับสน กระบวนการตัดสินใจก็จะไม่ดี ถ้านักเรียนได้รับการพัฒนา ก็จะทำให้กระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนก็จะดีขึ้น เพราะกระบวนการตัดสินใจเป็นกระบวนการหนึ่ง ที่มีขั้นตอนที่ทำให้นักเรียนรู้จักวิเคราะห์และเข้าใจในความคิด ความรู้สึก และการกระทำของตน รู้เหตุ รู้ผล รู้จักเลือกสิ่งต่าง ๆ รู้จักที่จะนำความคิดกับการกระทำมาสัมพันธ์กัน ทำให้เกิดกระบวนการตัดสินใจที่ดี และการตัดสินใจที่ถูกต้อง คือ การรู้จักมองตนเองในทุกด้านอย่างมีขั้นตอน ถ้าบุคคลใดไม่ได้รับการฝึกฝนและพัฒนา ก็จะทำให้กระบวนการตัดสินใจต่างๆ บกพร่องได้ และยังคงสอดคล้องกับ ยุรพร ศุภรัตน์ (2542: 116) กล่าวว่า การที่คนเราไม่มีข้อมูลในกระบวนการตัดสินใจที่แน่ชัดก็จะทำให้เกิดความกังวล สับสน ลังเล ไม่มั่นใจในตนเอง เพราะไม่รู้จักตนเอง ตลอดจนจุดอ่อน จุดแข็ง และความต้องการของตนเองอย่างลึกซึ้ง ย่อมส่งผลต่อกระบวนการตัดสินใจ

2. วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อพัฒนากิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนากระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)

ผลการพัฒนากิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนากระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนที่พัฒนาขึ้น พบว่า กระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนของกลุ่มทดลอง หลังการทดลอง หลังการติดตามผล เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ.01 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้วิจัยได้ประยุกต์กิจกรรมแนะแนวได้ตรงกับข้อมูลของนักเรียนที่ต้องการทราบ ช่วยให้นักเรียนเข้าใจและรู้จักตนเองเกี่ยวกับการเลือกแผนการเรียน ในการจัดกิจกรรมแนะแนวในครั้งนี้ ประกอบด้วย ใบบาง ใบความรู้ และเทคนิคต่างๆที่ผู้วิจัยนำมาใช้ ได้แก่ กิจกรรมแนะแนวกลุ่ม สถานการณ์จำลอง การอภิปรายกลุ่ม ชักถาม การตั้งคำถาม การให้กำลังใจ และการสรุป ในกิจกรรมแนะแนวสามารถให้นักเรียนวิเคราะห์วางแผน รู้จักการประเมินคุณสมบัติ

ของตนเองเกี่ยวกับเกณฑ์การเลือกแผนการเรียน โดยใช้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนตั้งแต่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 และโครงสร้างหลักสูตรในแต่ละแผนการเรียน นักเรียนเลือกแผนการเรียนให้สอดคล้องกับคณะวิชาที่ตนเองสนใจ ตรงกับความสามารถ ความถนัด บุคลิกภาพ ความชอบ ความสนใจ นักเรียนได้ทำความเข้าใจข้อมูลรายละเอียดของอาชีพ และสำรวจตนเองตรงกับความต้องการในการเลือกอาชีพที่สอดคล้องเกี่ยวกับแผนการเรียนที่สอดคล้อง กับอาชีพ ซึ่งสอดคล้องกับ Good (1973; อ้างถึงใน วัฒนา พัชราวณิช, 2541:59) ที่กล่าวว่า การจัดกิจกรรมแนะแนวช่วยให้ นักเรียนแต่ละคนสามารถเข้าใจตนเองและโลกเกี่ยวกับตนเองได้ดี สามารถแสวงหาความรู้เพื่อนำไปสู่ความเข้าใจเกี่ยวกับความก้าวหน้าทางการศึกษา การพัฒนาอาชีพ และการมีบุคลิกภาพที่เหมาะสม สามารถประเมินความสามารถของตนเองและข้อบกพร่องของตนเอง เพื่อนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ และจะส่งผลนำไปสู่ลำดับขั้นของความสำเร็จตามที่ตนเองปรารถนา

สำหรับการพัฒนากิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนากระบวนการตัดสินใจในการเลือกแผนการเรียนรายด้านของนักเรียนกลุ่มทดลอง หลังการทดลอง หลังการติดตามผล เพิ่มขึ้นกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้เป็นเพราะว่า

ผู้วิจัยพัฒนาได้พัฒนากิจกรรมแนะแนวโดย ประยุกต์การจัดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนากระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียน ครั้งที่ 1-5 นักเรียนได้เรียนรู้ศึกษาข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับแผนการเรียนที่นักเรียนต้องเลือกศึกษาต่อ ส่วนครั้งที่ 6-12 นักเรียนแต่ละคนได้ฝึกพัฒนากระบวนการตัดสินใจ โดยใช้กิจกรรมแนะแนว ที่ผู้วิจัยประยุกต์ใช้ 5 ขั้นตอน 1) ขั้นตอนปัญหาที่ต้องตัดสินใจ 2) ขั้นตอนรวบรวมข้อมูลที่เป็นประโยชน์ 3) ขั้นรู้จักทางเลือกที่มีอยู่ 4) ขั้นพิจารณาข้อดีและข้อเสียของแต่ละทางเลือก 5) ขั้นตอนตัดสินใจเลือกทางเลือกที่เหมาะสม ซึ่งในแต่ละครั้งมีวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่ชัดเจน เพื่อให้ นักเรียนสามารถระบุปัญหาจากสถานการณ์ได้ นักเรียนสามารถรวบรวมข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนได้ นักเรียนสามารถรู้จักทางเลือกที่มีอยู่ ว่ามีที่ทาง อะไรบ้าง นักเรียนสามารถพิจารณาและบอกข้อดีและข้อเสียของแต่ละทางเลือกได้ และนักเรียนสามารถบอกแนวทางที่เหมาะสมที่สุดในการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนได้

ส่วนกิจกรรมแนะแนวที่ผู้วิจัยประยุกต์ใช้ ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ นักเรียนวิเคราะห์สถานการณ์ที่กำหนดให้ เพื่อประกอบการตัดสินใจเลือกแผนการเรียน การเรียนรู้ด้วยตัวนักเรียนเองจากการอ่านสถานการณ์ที่กำหนดให้ และยึดกลุ่มเป็นแหล่งความรู้สำคัญ นักเรียนมีโอกาสปฏิสัมพันธ์กันในกลุ่ม ได้พูดคุย อภิปราย ชักถาม แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์ซึ่งกันและกัน ข้อมูลต่าง ๆ เหล่านี้ จะช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ รวมทั้งช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้ข้อมูลและทักษะที่กว้างและหลากหลาย ยึดการค้นพบด้วยตนเองเป็นวิธีการสำคัญในการเรียนรู้ โดยจัดประสบการณ์เรียนรู้ ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ค้นหา และค้นพบคำตอบด้วยตนเอง ทั้งนี้เพราะการค้นหาและค้นพบความจริงใด ๆ จากประสบการณ์ด้วยตนเองนั้น นักเรียนจึงจดจำได้ เน้นการนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน โดยให้นักเรียนมีโอกาสคิดหาแนวทางที่จะนำความรู้ความเข้าใจไปใช้ในชีวิตประจำวัน และได้รับการส่งเสริมให้เกิดการปฏิบัติจริง และเทคนิคที่ใช้การเรียนรู้อย่างตัวนักเรียนเองจากการอ่านสถานการณ์ที่กำหนดให้ นักเรียนต้องตอบคำถามจากสถานการณ์โดยใช้กระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียน การฟัง อภิปราย ชักถาม การตั้งคำถาม การให้กำลังใจ และการสรุป และนักเรียนแต่ละคนได้รับการฝึกกระบวนการตัดสินใจที่ผู้วิจัยประยุกต์ใช้ 5 ขั้นตอน (1) ขั้นตอนปัญหาที่ต้องตัดสินใจ (2) ขั้นรวบรวมข้อมูลที่เป็นประโยชน์ (3) ขั้นรู้จักทางเลือกที่มีอยู่ (4) พิจารณาข้อดีและข้อเสียของแต่ละทางเลือก (5) การตัดสินใจเลือกทางเลือกที่เหมาะสม และนักเรียนต้องตอบคำถามจากสถานการณ์โดยใช้กระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียน

สรุป ผลในการพัฒนากิจกรรมแนะแนวในครั้งนี้ นักเรียนนำกระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนในแต่ละครั้งสามารถนำมาใช้ได้จริง นักเรียนนำกระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนในชั้นที่ 1ระบุแผนการเรียนที่ต้องการเรียนได้

โดยนักเรียนนำวิธีการขั้นที่ 2 รวบรวมข้อมูลที่เป็นประโยชน์จากผู้รู้ จากเอกสาร จากตำรา จากเพื่อน ไม่ว่าจะเป็นโครงสร้างหลักสูตร คณะที่สอดคล้องกับแผนการเรียนรวมทั้งอาชีพที่สอดคล้องกับแผนการเรียน และยังนำข้อมูลจากการประเมินความสามารถตนเองในทุกด้าน ความชอบ ความถนัด ความสนใจ ซึ่งต่อด้วยขั้นที่ 3 มาประกอบเพื่อเป็นทางเลือกได้ว่า มีกี่ทาง อะไรบ้าง ต่อด้วยขั้นที่ 4 เพื่อพิจารณาข้อดีและข้อเสียของแต่ละทางเลือกในแต่ละทางเลือกได้ และขั้นสุดท้ายนักเรียนนำกระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนมาเป็นแนวทางในการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนได้เหมาะสมกับตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับ Simon (1960 : 18) ได้กล่าวว่า กระบวนการตัดสินใจ เป็นกระบวนการหนึ่งที่ช่วยให้นักเรียนที่ได้รับการพัฒนาสามารถนำกระบวนการตัดสินใจ ทั้ง 5 ขั้นตอน ซึ่งประกอบด้วย 1) ช้้นระบุปัญหาที่ต้องตัดสินใจ 2) ช้้นรวบรวมข้อมูลที่เป็นประโยชน์ 3) ช้้นรู้จักทางเลือกที่มีอยู่ 4) พิจารณาข้อดีและข้อเสียของแต่ละทางเลือก 5) การตัดสินใจเลือกทางเลือกที่เหมาะสม ไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตได้จริง เพราะกระบวนการตัดสินใจเป็นกิจกรรมที่เกิดขึ้นตลอดเวลาในชีวิตประจำวัน กระบวนการตัดสินใจอาจกระทำโดยบุคคลเพียงคนเดียวหรือเป็นกลุ่มบุคคลแล้วแต่ความเหมาะสมของกรณี

3. วัตถุประสงค์ข้อที่ 3 เพื่อประเมินประสิทธิผลของการใช้กิจกรรมแนะแนว เพื่อพัฒนากระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) โดย

3.1 เปรียบเทียบกระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลอง หลังที่ได้ใช้กิจกรรมแนะแนว หลังการทดลอง และหลังการติดตามผล เพิ่มขึ้นกว่าก่อนการทดลอง

ผลการวิจัย พบว่า กระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนโดยรวม ของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังที่ได้ใช้กิจกรรมแนะแนว หลังการทดลอง และหลังการติดตามผล เพิ่มขึ้นกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เมื่อพิจารณากระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนรายด้านของนักเรียนกลุ่มทดลอง หลังการทดลอง และหลังการติดตามผล ผลการวิจัย พบว่า กระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนหลังที่ได้ใช้กิจกรรมแนะแนว หลังการทดลอง และหลังการติดตามผล เพิ่มขึ้นกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สาระสำคัญดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 ช้้นระบุปัญหาที่ต้องตัดสินใจ นักเรียนได้พัฒนาช้้นระบุปัญหาที่ต้องตัดสินใจเลือกแผนการเรียนตามสถานการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้น นักเรียนได้ทราบถึงขั้นตอนการระบุปัญหาที่ต้องตัดสินใจ กำหนดแนวทางปัญหาได้ผลการพัฒนากระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองจึงเพิ่มมากขึ้น เพราะนักเรียนได้วิเคราะห์และคิดอย่างมีระบบ และนักเรียนสามารถนำวิธีการกระบวนการคิดการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนไปปรับใช้ได้จริง นักเรียนสามารถระบุปัญหาที่ต้องตัดสินใจเลือกแผนการเรียนได้ ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับ Gelatt (1997: 150-154; อ้างถึงใน สุจิตวรรณรักษ์ (2547: 38-41)) ที่ได้กล่าวว่า ช้้นระบุปัญหาที่ต้องตัดสินใจเป็นขั้นตอนที่ 1 ในกระบวนการตัดสินใจ ซึ่งเป็นวิธีหนึ่งที่สามารถที่จะช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้ในการระบุปัญหาที่ต้องตัดสินใจได้อย่างมีขั้นตอน เป็นการสร้างความแน่ใจโดยการค้นหาตัวเอง ทำความเข้าใจกับปัญหา จึงสามารถระบุปัญหาในการตัดสินใจได้ด้วยตนเอง หรือได้จากกรารับคำชี้แนะจากเพื่อนๆ ในกลุ่มที่ทำกิจกรรมต่างๆร่วมกัน

ในขั้นที่ 2 ช้้นรวบรวมการรวบรวมข้อมูลที่เป็นประโยชน์ ผู้วิจัยประยุกต์ใช้เทคนิคการเรียนรู้ด้วยตัวนักเรียนเองจากการอ่านสถานการณ์ที่กำหนดให้ นักเรียนต้องมีข้อมูลไม่ว่าจะเกี่ยวกับเกรดเฉลี่ยของนักเรียนแต่ละคน ความสามารถของตนเอง ความสนใจ ความชอบ ความถนัด โครงสร้างหลักสูตร ข้อมูลแผนการเรียนที่สอดคล้องกับคณะ ข้อมูลเกี่ยวกับแผนการเรียนที่เกี่ยวกับอาชีพ และมีสถานการณ์ต่างๆที่นักเรียนได้เรียนรู้ นักเรียนนำไปวิเคราะห์และรวบรวม

ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ก่อนตัดสินใจเลือกแผนการเรียนได้ง่ายและชัดเจนมากขึ้น กระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองจึงเพิ่มมากขึ้น ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับ สมร ทองดี และปรานี รามสูตร(2545:11;อ้างถึงใน Kottman, Ashby; & De Groaf. 2001: 3) ได้กล่าวว่า การรวบรวมข้อมูลจะทำให้นักเรียนสามารถพัฒนาได้ เพราะนักเรียนได้เรียนรู้ข้อมูลจริงนักเรียน มีประสบการณ์ตรง สามารถนำข้อมูลที่ได้เพื่อค้นหาตนเอง เข้าใจตนเอง เห็นคุณค่าในตนเอง กล้าคิด กล้าตัดสินใจด้วยตนเอง และยังคงสอดคล้องกับ ดนัย งามมานะ (2554:18) ที่ได้กล่าวว่า การรวบรวมข้อมูลเป็นวิธีการหนึ่งที่จะช่วยให้กระบวนการตัดสินใจได้ดี เพราะนักเรียนเกิดความเข้าใจ เกิดการเรียนรู้จริง ซึ่งเป็นวิธีหนึ่งที่สามารถ ที่จะช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้ในการรวบรวมข้อมูลเบื้องต้นเพื่อเป็นข้อมูลที่ต้องตัดสินใจในการเลือกแผนการเรียน เป็นการสร้างความแน่ใจโดยการค้นหาข้อมูลที่รวบรวมมาจากผู้ที่มีความรู้ เอกสาร ตำรา การมีข้อมูลครบทุกด้านจะส่งผลต่อกระบวนการตัดสินใจได้ด้วยตนเองและมีความมั่นใจมากขึ้น

ขั้นที่ 3 ขั้นรู้จักทางเลือกที่มีอยู่ การพัฒนากระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองเพิ่มขึ้น เพราะนักเรียนได้มีกระบวนการคิดวิเคราะห์อย่างมีระบบ และนักเรียนสามารถมองเห็นลู่ทางเลือกของตนเองมากขึ้น ทางเลือกของนักเรียนอาจมีไม่มากแต่นักเรียนได้ใช้การวิเคราะห์ความคิดถึงทางเลือกอื่นที่อาจจะเป็นไปได้มาพิจารณาประกอบ เพื่อให้ได้ทางเลือกพอที่จะสามารถตัดสินใจได้ จึงส่งผลให้เลือกทางเลือกที่มีอยู่ได้รวดเร็วและชัดเจนมากขึ้น สอดคล้องกับ นวลศิริ เปาโรหิตย์ (2545 :32, อ้างถึงใน Super 1967: 93) ได้กล่าวว่า กระบวนการตัดสินใจ จะทำให้นักเรียนสามารถเลือกในสิ่งที่นักเรียนต้องการได้เร็วขึ้น นักเรียนสามารถมองเห็นลู่ทางเลือกของตนเองมากขึ้น ทางเลือกแต่ละทางเลือกก็ตรงกับศักยภาพของตนเอง นักเรียนได้ใช้การวิเคราะห์จากขั้นที่ 1 และขั้นที่2 มาพิจารณาประกอบ และเลือกทางเลือกที่มีอยู่ โดยได้ข้อมูลจากการได้รับคำชี้แนะจากเพื่อนในกลุ่มที่มีประสบการณ์เหมือนกันยิ่งทำให้มองเห็นทางเลือกได้ชัดเจนมากขึ้น

ขั้นที่ 4 ขั้นพิจารณาข้อดีและข้อเสียของแต่ละทางเลือกนักเรียนสามารถพิจารณาผลดีผลเสียของแต่ละทางเลือกได้ละเอียดและชัดเจน เช่นเมื่อนักเรียนพิจารณาข้อดีข้อเสียในด้านความสามารถของนักเรียน ถ้านักเรียนเลือกได้ตรงความสามารถนักเรียนก็สามารถทำได้ดี แต่ถ้านักเรียนเรียนไม่ตรงกับความสามารถ ก็จะทำให้นักเรียนทำไม่ได้ และส่งผลให้นักเรียนเกิดความเครียด เรียนแล้วไม่มีความสุข จึงทำให้กระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองจึงเพิ่มมากขึ้น ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับ Gelatt (1997: 155-157; อ้างถึงใน สุวจิต วรรณรักษ์ (2547: 42-45) ที่ได้กล่าวว่า ขั้นที่ 4 ขั้นพิจารณาข้อดีและข้อเสียที่เกี่ยวกับการเลือกแผนการเรียนนั้น ซึ่งเป็นวิธีหนึ่งที่สามารถที่จะช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้ เป็นการชี้แนะให้นักในด้านดีและไม่ดีเพื่อให้เห็นข้อมูล ทุกด้านของทางเลือกทั้งส่วนที่ดีและไม่ดี นักเรียนได้สร้างความแน่ใจโดยการค้นหา ทำความเข้าใจกับทางเลือกและผลกระทบกับทางเลือก จึงทำให้กระบวนการตัดสินใจชัดเจนมากขึ้นและมีผลกระทบน้อยที่สุดกับทางเลือกที่ต้องตัดสินใจที่ตนเองตัดสินใจเลือก

ขั้นที่ 5 การตัดสินใจเลือกทางเลือกที่เหมาะสม นักเรียนสามารถทำความเข้าใจกับแผนการเรียนทุกแผน และประเมินความต้องการของตนเองได้ นักเรียนจึงสามารถนำกระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนได้ด้วยตนเอง ผลการพัฒนากระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียน ของนักเรียนกลุ่มทดลองจึงเพิ่มขึ้น และเมื่อพิจารณากระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนทั้ง 5 ขั้นตอน การพัฒนากระบวนการตัดสินใจในการเลือกแผนการเรียนโดยใช้กิจกรรมแนะแนวสามารถพัฒนานักเรียนได้ สอดคล้องกับ ทิศนา ขัมมณี (2554: 142-144) กล่าวว่า การจัดกิจกรรมใดก็ตามที่ผู้จัดจัดทำขึ้นผู้จัดต้องคำนึงถึงตัวผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาได้จริง กิจกรรมที่สอนนั้นควรส่งเสริม และยึดหลักเพื่อให้ผู้เรียน มีลักษณะดังนี้ 1) ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ ให้ผู้เรียนมีโอกาส เข้าร่วมในกิจกรรมการเรียนอย่างทั่วถึง จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความ

พร้อมและความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ 2) ยึดกลุ่มเป็นแหล่งความรู้สำคัญ โดยให้ผู้เรียนมีโอกาสปฏิสัมพันธ์กันในกลุ่ม ได้พูดคุย แลกเปลี่ยนความคิดเห็น และประสบการณ์ ซึ่งกันและกัน รวมทั้งช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ข้อมูลที่หลากหลาย 3) ยึดการค้นพบด้วยตนเองเป็นวิธีการสำคัญในการเรียนรู้ และค้นพบคำตอบด้วยตนเอง 4) เน้นกระบวนการโดยการส่งเสริมให้นักเรียนได้คิดวิเคราะห์ เรียนรู้กระบวนการจึงเป็นวิธีการหนึ่งที่จะช่วยให้นักเรียนเลือก และตัดสินใจได้ 5) เน้นการนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน โดยให้นักเรียนมีโอกาส คิดหาแนวทางที่จะนำความรู้ความเข้าใจ ไปใช้ในชีวิตประจำวัน และเกิดการเรียนรู้เพิ่มขึ้น ดังนั้นการพัฒนาระบบการตัดสินใจในการเลือกแผนการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้กิจกรรมแนะแนว เมื่อทำครบทั้ง 5 ขั้นตอน จึงเป็นวิธีการหนึ่งที่ทำให้นักเรียนมีกระบวนการตัดสินใจได้อย่างถูกต้อง และเหมาะสมกับตนเองและสามารถนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ด้วยตนเองไปประยุกต์ใช้ได้เหมาะสมและตรงกับความถนัด ความสามารถ ความชอบ และความสนใจของนักเรียนแต่ละคน

3.2 เปรียบเทียบกระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และหลังการติดตามผลเพิ่มขึ้นกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

ผลการเปรียบเทียบกระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนโดยรวมและรายด้านระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุม พบว่า ก่อนการทดลองกระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนโดยรวมและรายด้านของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกัน ส่วนกระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนโดยรวมและรายด้านของกลุ่มทดลอง หลังการทดลอง และหลังการติดตามผล เพิ่มขึ้นมากกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีความตั้งใจในการทำกิจกรรมแนะแนว ทำให้สร้างสัมพันธภาพที่ดีได้ง่าย เกิดความเชื่อใจไว้วางใจ ร่วมแบ่งปันประสบการณ์ และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน อีกทั้งในการพัฒนาระบบการตัดสินใจเลือกแผนการเรียน โดยประกอบด้วยขั้นที่ 1 ขั้นระบุปัญหาที่ต้องตัดสินใจ ขั้นที่ 2 ขั้นรวบรวมข้อมูลที่เป็นประโยชน์ ขั้นที่ 3 ขั้นรู้จักทางเลือกที่มีอยู่ ขั้นที่ 4 ขั้นพิจารณาข้อดีและข้อเสียของแต่ละทางเลือก ขั้นที่ 5 ขั้นตัดสินใจเลือกทางเลือกที่เหมาะสม โดยใช้กิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาระบบการตัดสินใจเลือกแผนการเรียน ทำให้นักเรียนกลุ่มทดลองได้เรียนรู้ ได้เข้าร่วมกิจกรรมแนะแนว ได้ร่วมแสดงความรู้สึก ได้มีโอกาสใช้กิจกรรมแนะแนว คือ 1) การเข้าใจตนเอง จากกิจกรรมแนะแนวความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยกับแผนการเรียน นักเรียนรู้จักการประเมินคุณสมบัติของตนเองความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยกับแผนการเรียน 2) การทำความเข้าใจข้อมูลแต่ละคณะวิชาจากกิจกรรมแนะแนวคณะที่สอดคล้องกับแผนการเรียน นักเรียนรู้จักการประเมินคุณสมบัติของตนเองก่อนเลือกคณะสาขา 3) การประเมินตนเอง จากกิจกรรมแนะแนวการประเมินตนเองในเรื่องความสามารถ ความถนัด บุคลิกภาพ ความชอบ ความสนใจ นักเรียนเลือกแผนการเรียนได้ตรงกับตนเองทุกด้านไม่ว่าจะเป็นในด้าน ความถนัด บุคลิกภาพ ความชอบ ความสนใจ ความสามารถ 4) การทำความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีพ จากกิจกรรมแนะแนวที่เกี่ยวกับแผนการเรียนที่สอดคล้องกับอาชีพ และ 5) การพัฒนาระบบการตัดสินใจ จากกิจกรรมแนะแนวกำหนดสถานการณ์ปัญหา ในการจัดกิจกรรมแนะแนว ในการพัฒนาระบบการตัดสินใจเลือกแผนการเรียน ซึ่งแสดงให้เห็นว่า กิจกรรมแนะแนวมีผลต่อกระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ทั้งนี้เพราะกิจกรรมแนะแนว ทำให้นักเรียนมีโอกาสค้นหาตนเองทุกด้าน ดังที่ คมเพชร ฉัตรสุกกุล (2545: 137) กล่าวไว้ว่า กิจกรรมแนะแนวต่างๆที่สร้างขึ้นเป็นวิธีการที่ดีในการเสริมสร้างและพัฒนาให้กับนักเรียนเพราะเป็นการทำกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ได้รับประสบการณ์ตรงเป็นการเรียนรู้โดยการปฏิบัติ สามารถช่วยให้ผู้เรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมมีความเข้าใจตนเอง รู้จักประเมินตนเองมากขึ้น และยังสอดคล้องกับ นงนุช จงเจริญทรัพย์ (2547: 36-37 ; อ้างถึงใน Youngue, Todd; & Burton.1981: 369-373) ที่ได้ศึกษาผลของจัดกิจกรรมแนะแนวในชั้นเรียน เพื่อพัฒนาการควบคุมตนเอง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนมัธยมศึกษาในรัฐเวอร์จิเนียตอนใต้ จำนวน 46 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองกลุ่มควบคุมเท่ากัน กลุ่มทดลองจะทำกิจกรรมแนะแนวสัปดาห์ละ 1 วัน

วันละ 1 ชั่วโมงและมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในกลุ่มเป็นเวลา 6 สัปดาห์ ผลปรากฏว่า คะแนนของนักเรียนในกลุ่มทดลอง เพิ่มมากกว่ากลุ่มควบคุม แสดงให้เห็นว่ากิจกรรมแนะแนวสามารถส่งเสริมพัฒนาผู้เรียนได้ การที่นักเรียนกลุ่มทดลองได้มีโอกาสเข้าร่วมทำกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนากระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนในครั้งนี้ ทำให้นักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนกระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม ซึ่งในการวิจัยครั้งต่อไป ผู้วิจัยได้วางแผนที่จะพัฒนากระบวนการตัดสินใจในการเลือกแผนการเรียนให้กับนักเรียนกลุ่มควบคุมต่อไป

ผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า การใช้กิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนากระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียน สามารถทำให้กระบวนการตัดสินใจของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม สอดคล้องกับ Crooks (1988: 8-9) ได้กล่าวว่า กิจกรรมแนะแนว เป็นกิจกรรมที่เพิ่มความสามารถในการตระหนักรู้ในตนเอง แต่ละคนได้เรียนรู้วิถีของกระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนสามารถระบุปัญหา ตรวจสอบและรวบรวมข้อมูลตามกระบวนการตัดสินใจ นักเรียนเลือกแผนการเรียนจากแผนการเรียนต่างๆ ด้วยวิธีพิจารณาข้อดีและข้อเสียของการเลือกเพื่อนำไปปฏิบัติจริง เป็นแนวทางในการนำไปสู่การเลือกแผนการเรียน ตามกระบวนการตัดสินใจในการเลือกในสิ่งที่ตนเองชอบ และสนใจ และถนัด ทำให้สามารถจัดการปัญหาในการเลือกแผนการเรียนที่จะต้องเผชิญได้ดีมากขึ้น กระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนสามารถทำให้เกิดความกระจ่างชัดในสิ่งที่นักเรียนตั้งเป้าหมายไว้ในการเลือกแผนการเรียน การที่นักเรียนกลุ่มทดลองได้มีโอกาสเข้าร่วมทำกิจกรรมแนะแนวในครั้งนี้ จึงทำให้นักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนกระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม

3.3 เพื่อประเมินความพึงพอใจของนักเรียนกลุ่มทดลองที่มีต่อกิจกรรมแนะแนว เพื่อพัฒนากระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียน ภายหลังจากที่ได้รับการใช้กิจกรรมแนะแนว และเมื่อสิ้นสุดการติดตามผลโดยใช้การสนทนากลุ่มเฉพาะ

ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนกลุ่มทดลองที่มีต่อกิจกรรมแนะแนวที่ใช้ในการพัฒนากระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียน โดยทำการสนทนากลุ่มเฉพาะหลังการทดลอง และเมื่อสิ้นสุดการติดตามผล พบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีความพึงพอใจต่อกระบวนการเลือกแผนการเรียน โดยใช้กิจกรรมแนะแนวอย่างมาก เพราะนักเรียนได้เรียนรู้กระบวนการตัดสินใจได้อย่างเป็นระบบ นักเรียนสามารถเลือกแผนการเรียนที่นักเรียนเลือกได้ตรงกับความถนัด ตรงกับความสามารถ ตรงกับความชอบ ความสนใจ และได้ฝึกทำกิจกรรมต่างๆร่วมกับกลุ่มเพื่อน ได้เรียนรู้แนวคิด การอภิปราย ชักถามเพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ และให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม ทำให้มีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับเพื่อนๆ และบุคคลอื่น และนำข้อมูลจากการทำกิจกรรมแนะแนวในครั้งนี้ไปประยุกต์ใช้ในกระบวนการตัดสินใจในการเลือกแผนการเรียนต่อไปในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายได้ง่ายขึ้น

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ควรมีการใช้ชุดข้อมูลด้านอาชีพของนักเรียนทุกคนก่อน ที่จะให้นักเรียนเลือกแผนการเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
2. ควรมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกแผนการเรียนของนักเรียน

ข้อเสนอแนะสำหรับโรงเรียน

1. โรงเรียนควรให้ความสำคัญของการเลือกแผนการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ทุกคน เพราะการที่นักเรียนเลือกแผนการเรียนได้เหมาะสมกับตนเอง ก็จะทำให้ นักเรียนไม่ย้ายแผนการเรียน และสามารถวางแผนในการเรียน

ในการเลือกคณะ เลือกสาขา เลือกมหาวิทยาลัย และเลือกอาชีพในอนาคตได้อย่างเหมาะสม และจะส่งผลต่อการจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ และโรงเรียนสามารถติดตามผลความสำเร็จของนักเรียนได้ง่ายมากขึ้น

2. โรงเรียนควรชี้แจงให้ผู้ปกครองให้รับทราบเกี่ยวกับการเลือกแผนการเรียนของนักเรียน และขอความร่วมมือผู้ปกครองในการช่วยเหลือ และช่วยพัฒนาและส่งเสริมนักเรียนให้นักเรียนได้เรียน ในสิ่งที่นักเรียนมีความถนัด ชอบ สนใจ และตรงกับความสามารถของนักเรียนทุกด้านให้มากที่สุด

บรรณานุกรม

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **แนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน**

พุทธศักราช 2551.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.**กรุงเทพมหานคร.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2549). **สาระสำคัญ ยุทธศาสตร์ แผนพัฒนาการแนะแนวและแนวทางการนำแผนสู่การ**

ปฏิบัติ.โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

----- (2550). **คู่มือบริหารจัดการแนะแนว.** กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

----- (2555). **คู่มือการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน.** กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

คมเพชร ฉัตรสุภากุล.(2545). **คู่มือการจัดการแนะแนว.**กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

คู่มือนักเรียน. (2559) .คู่มือนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร(ฝ่ายมัธยม)

กรุงเทพฯ:มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ .

ชูศรี วงศ์รัตน์. (2555). **เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย.** พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ : เทพเนรมิต.

ทศพร มณีศรีขำ. (2550). **ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ.**

พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ทศนา แชมมณี. (2554). **“การเรียนรู้เพื่อพัฒนากระบวนการคิด”, การปฏิบัติการเรียนรู้ตามแนวคิด 5 ทฤษฎี,**

กรุงเทพฯ : โอเดียนสแควร์.

นวลศิริ เปาโลहित. (2545). **กระบวนการตัดสินใจ 2.** กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แสงจันทร์

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. (2529). **เอกสารประกอบการสอนแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.**

กรุงเทพมหานคร.

----- (2545). **ประมวลสาระชุดวิชาการพัฒนาเครื่องมือและกิจกรรมแนะแนว 25702 การพัฒนากิจกรรม**

แนะแนวด้านการศึกษา. นนทบุรี : สาขาวิชาศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา. (2542). **จิตวิทยาการศึกษา.** กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.

สมร ทองดี . (2548). **แนวคิดในการพัฒนากิจกรรมแนะแนว.** นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

สุรจิต วรรณรักษ์. (2540). **ผลของการใช้ชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวที่มีต่อกระบวนการตัดสินใจเลือกอาชีพ**

ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดพุทธบูชา เขตราชบุรีบูรณะ กรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ :

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

อุไร มั่นหมั่น. (2539) **กระบวนการตัดสินใจ.**กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์โอเดียนสโตร์.

Corey ,E.(2009) **Decision Making Process .** New York : McGraw – Hill Book

Gelatt. (1997). **Decision Making Process .** New York : McGraw – Hill Book

- Lloyd, Wesley P. (1953). *Student Counseling in Japan: A Two – Nation Project Higher Education – innessota*
: University of Minnessota.
- McClelland, D.C.(1976). *Decision Making Process* . New York : Irvington. Reeder, E. H. 1971. :
Houghton Mifflin.
- Myers, E. George. (1941). *Principles and Techniques of Vocational Guidance*. New York :
McGrew – Hill Co., 377p.
- Shertzer, Bruce and Peters, Human J.(1965). *Guidance: Technique for Individual Appraisal and Development*,
New York .The MacMillan. P.390.
- Simon .(1960) .*Decision Making Process*. New York : Harper and Row Publisher.
- Super. (1967). .*Decision Making Process* New York : McGrew – Hill.
- Tolbert, EL. (1974) . *Decision Making Process. Development* .Boston : Houghton Mifflin.